

RESUMÉ

Tato práce se zabývá fenoménem databází z normativního pohledu; zkoumá je z hlediska právního, s akcentem na ochranu poskytovanou právem duševního vlastnictví a jejich ukotvení v právním řádu České republiky. Její přínos lze především spatřovat ve zpracování rozhodnutí Soudního dvora Evropské unie k harmonizované úpravě, která poměruje ke znění ustanovení směrnice o právní ochraně databází (respektive autorského zákona) a analyzuje jejich dopad. Práce je strukturována do jedenácti částí, přičemž druhá poskytuje stručný úvod do problematiky databází, třetí část pak pojednává o databázích z mezinárodněprávního hlediska. Ohnisko této práce spočívá v části čtvrté až osmé, které poskytují exkurz do problematiky evropského práva a jeho sekundárních pramenů, následovaný výkladem o směrnici o právní ochraně databází, a to jak o jejich autorskoprávních aspektech a právu *sui generis*, tak i o její kritice a následné revizi Komise. Devátá část si všímá alternativních způsobů ochrany databází. Závěrečné části práce pak hodnotí současný stav na poli právní ochrany databází a načrtává možná vhodná řešení *de lege ferenda*.